

บทที่ 7

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องการประเมินความเสี่ยงการเกิดอัคคีภัย ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลสันกำแพง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ครั้งนี้ ได้มุ่งศึกษาเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับ โอกาสที่จะเกิดอันตรายจากอัคคีภัย ผลกระทบต่อชุมชนหากเกิดอัคคีภัย และศักยภาพในการป้องกันและระงับอัคคีภัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินและวิเคราะห์ความเสี่ยงในการเกิดอัคคีภัย จัดกลุ่มระดับความเสี่ยงของพื้นที่ประเมินต่อการเกิดอัคคีภัยของแต่ละหมู่บ้าน และเสนอแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงอัคคีภัยในพื้นที่เทศบาลตำบลสันกำแพงที่เป็นผลมาจากการประเมินความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยงการเกิดอัคคีภัยในครั้งนี้ ใช้เครื่องมือ และวิธีการในการศึกษา ประกอบด้วย เอกสาร ทฤษฎีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสรุปผลการดำเนินงานของหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความเสี่ยงอัคคีภัย รวมถึงการหาข้อมูลองค์ประกอบในด้านต่างๆ ของพื้นที่หมู่บ้าน เพื่อจัดทำแผนที่ของแต่ละหมู่บ้าน และใช้แบบประเมินเชิงลึกเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับ ลักษณะการใช้ประโยชน์ของอาคาร สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องในพื้นที่หมู่บ้าน และศักยภาพของหมู่บ้าน ประกอบด้วย การป้องกันการเกิดอัคคีภัย การตอบโต้อัคคีภัย และการบรรเทาช่วยเหลือเมื่อเกิดอัคคีภัย รวมถึงแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงอัคคีภัย โดยนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ตามหลักการประเมินความเสี่ยงอัคคีภัย โดยผลของการประเมินความเสี่ยงอัคคีภัยในชุมชนจะทำให้ทราบถึง ระดับความเสี่ยงการเกิดอัคคีภัยของแต่ละหมู่บ้านในพื้นที่เทศบาลตำบลสันกำแพง เป็นผลทำให้ผู้รับผิดชอบในด้านอัคคีภัย และคนในชุมชนทราบว่าชุมชนของตนมีความเสี่ยงอัคคีภัยอยู่ในระดับใด มีปัจจัยใดที่ชุมชน และผู้รับผิดชอบด้านอัคคีภัยควรจะทำเพื่อลดความเสี่ยงอัคคีภัย และเป็นแนวทางในการสร้างความตระหนักในด้านความปลอดภัย ทำให้เกิดการทบทวนการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องอัคคีภัย ทั้งในระดับนโยบาย และระดับการปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่รัฐ และประชาชน ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอสรุปผลการศึกษา การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังนี้

7.1 สรุปผลการศึกษา

7.1.1 การประเมินและวิเคราะห์ความเสี่ยงในการเกิดอัคคีภัยในพื้นที่เทศบาลตำบลสันกำแพง

การประเมินและวิเคราะห์ความเสี่ยงในการเกิดอัคคีภัยในครั้งนี้ เพื่อให้มีตัววัดว่าชุมชนประสบความสำเร็จในการลดความเสี่ยงต่ออัคคีภัยหรือไม่ โดยการประเมินความเสี่ยงในการเกิดอัคคีภัยจะทำให้ได้มาซึ่งตัวชี้วัดต่างๆ เพื่อวัดการเปลี่ยนแปลงของสภาวะต่อแหลมของชุมชน ความต้องการ และสมรรถนะหรือกำลังความสามารถของชุมชนในการรับมือกับเหตุการณ์ฉุกเฉินได้อีกด้วย

จากผลการประเมินและวิเคราะห์ความเสี่ยงในการเกิดอัคคีภัย พื้นที่ทั้งหมดในเขตเทศบาลตำบลสันกำแพงมี 23 หมู่บ้าน 1 ชุมชน พบว่ามีหมู่บ้านที่เสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัย 4 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ 7 บ้านทรายมูล ตำบลทรายมูล หมู่ 6 บ้านสันเหนือ ตำบลสันกำแพง หมู่ 8 บ้านสันใต้ ตำบลสันกำแพง หมู่ 11 บ้านน้อย ตำบลสันกำแพง

7.1.2 การจัดกลุ่มระดับความเสี่ยงของพื้นที่ประเมินต่อการเกิดอัคคีภัยของแต่ละหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลสันกำแพง

การจัดกลุ่มระดับความเสี่ยงของพื้นที่ประเมินต่อการเกิดอัคคีภัยของแต่ละหมู่บ้าน เพื่อเป็นกรอบทิศทางในการป้องกันอัคคีภัยช่วยให้สามารถระบุคาดการณ์ และจัดลำดับความเสี่ยงต่ออัคคีภัยในท้องถิ่นได้อย่างเป็นระบบ และเพื่อให้สามารถระวังป้องกันพื้นที่เสี่ยงภัย หรือพื้นที่ที่มีโอกาสเกิดอัคคีภัยง่ายได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว ให้ได้มาซึ่งการตัดสินใจที่เหมาะสมในเรื่องการลดความเสี่ยงที่เกิดจากอัคคีภัย จึงควรมีการกำหนดแบ่งจำแนกชั้น สถานที่ที่มีโอกาสจะเกิดอัคคีภัย หรือน่าจะเป็นอันตรายจากอัคคีภัย รวมทั้งผลกระทบของอันตรายที่เกิดขึ้น

การประเมินความเสี่ยงอัคคีภัย ในครั้งนี้ได้กำหนดระดับความเสี่ยงไว้เป็น 3 ระดับ คือ ความเสี่ยงสูง ความเสี่ยงปานกลาง และความเสี่ยงต่ำ โดยใช้สัญลักษณ์สีเป็นตัวกำหนด ในการจำแนกชุมชนที่มีความเสี่ยงอัคคีภัยให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น ความเสี่ยงสูงใช้สีแดง ความเสี่ยงปานกลางใช้สีเหลือง ความเสี่ยงต่ำใช้สีเขียวดัง ตาราง 5.70 แสดงระดับกลุ่มเสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัยที่เป็นผลมาจากการประเมินความเสี่ยง

7.1.3 แนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงอัคคีภัยในพื้นที่เทศบาลตำบลสันกำแพงที่เป็นผลมาจากการประเมินความเสี่ยง

จากแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงอัคคีภัยดังกล่าว จะเห็นได้ว่าหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลสันกำแพงส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยให้ความสำคัญเกี่ยวกับอัคคีภัยภายในหมู่บ้านเท่าที่ควร โดยเฉพาะหมู่บ้านที่มีความเสี่ยงอัคคีภัยในระดับสูงและเสี่ยงปานกลาง ถ้าหากผู้นำชุมชนและ

คนในชุมชน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการเกิดอัคคีภัยในชุมชนและนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ไปปรับใช้หรือเป็นฐานข้อมูลในการจัดการเพื่อลดความเสี่ยงอัคคีภัย เพื่อให้ชุมชนมีความเข้าใจเกี่ยวกับความเสี่ยงในการเกิดอัคคีภัย การรับมือกับอัคคีภัย และวิธีการปฏิบัติตัวเมื่อเกิดอัคคีภัย ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่เข้าที่ที่เกี่ยวข้อควรเข้าไปให้ความรู้แก่เด็กนักเรียนตามสถานศึกษาต่างๆ รวมทั้งให้ความรู้เกี่ยวกับอัคคีภัยในระดับหมู่บ้านให้ตระหนักถึงภัยอันตรายจากอัคคีภัยในชุมชนอย่างจริงจัง และโดยเฉพาะในหมู่บ้านที่มีความเสี่ยงการเกิดอัคคีภัยสูงต้องให้คนในชุมชนเกิดความตระหนักต่ออันตรายจากอัคคีภัยเป็นพิเศษ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดอัคคีภัยในหมู่บ้านที่มีความเสี่ยงมากดังกล่าว

7.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง การประเมินความเสี่ยงการเกิดอัคคีภัย ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลสันกำแพง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ สามารถอภิปรายผลการศึกษา ได้ดังนี้

การประเมินความเสี่ยงการเกิดอัคคีภัย ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลสันกำแพง ได้นำองค์ประกอบ และกิจกรรมต่างๆของแต่ละหมู่บ้านในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลสันกำแพง มาวิเคราะห์ความเสี่ยงในการเกิดอัคคีภัย โดยแบ่งองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการเกิดอัคคีภัยประกอบด้วย โอกาสที่จะเป็นอันตราย ผลกระทบจากอัคคีภัย และศักยภาพในการป้องกัน ตอบโต้ และบรรเทาช่วยเหลือหากเกิดอัคคีภัย

การศึกษาในครั้งนี้ได้นำข้อมูลองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องในการเกิดอัคคีภัยดังกล่าวข้างต้น มาวิเคราะห์ และจัดทำแผนที่ของแต่ละหมู่บ้าน เพื่อนำเอาองค์ประกอบทั้งหมดมาจัดทำแบบประเมินความเสี่ยง โดยได้แบ่งกลุ่มระดับความเสี่ยงในการเกิดอัคคีภัยออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ เสี่ยงมาก เสี่ยงปานกลาง และเสี่ยงต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับ Report of the joint Committee on the Commission Report to the Central Fire Brigades Advisory Councils (1998) ที่สรุปว่า กระบวนการประเมินความเสี่ยง ควรมีการแบ่งพื้นที่ออกเป็นส่วนๆ โดยในแต่ละส่วนก็มีลักษณะของความเสี่ยงที่คล้ายคลึงกันซึ่งได้จัดกลุ่มให้เป็นกลุ่มเดียวกัน โดยได้แบ่ง ระดับความเสี่ยงแบ่งออกเป็นเสี่ยงมาก เสี่ยงปานกลางและเสี่ยงต่ำ ซึ่งหลังจากที่ได้มีการจำแนกพื้นที่เสี่ยงแล้ว ท้ายที่สุดพื้นที่ที่ได้รับการจำแนกเหล่านี้กลายเป็นพื้นที่เป้าหมายให้กับหน่วยดับเพลิง เพื่อใช้ในการจัดเตรียมความพร้อมในการระงับเหตุเพลิงไหม้ ในกรณีที่เกิดเพลิงไหม้ในพื้นที่ต่างๆ ภายในเขตชุมชนนี้ โดยประเด็นหลักๆ อยู่ที่การมุ่งความสนใจไปยังบริเวณที่ได้รับการจำแนกว่ามีความเสี่ยงสูงกว่าทางสถานี

ดับเพลิงจะสามารถเข้าไปยังบริเวณนี้ได้ภายในระยะเวลาเท่าใด นอกจากนี้บริเวณที่ได้รับการ
 จำแนกให้มีระดับความเสี่ยงรองลงไปก็ได้รับความสนใจลดหลั่นตามลำดับ

ผลจากการประเมินความเสี่ยงของแต่ละหมู่บ้านในเขตพื้นที่เทศบาลตำบล
 สันกำแพงทั้งหมด 22 หมู่บ้าน 1 ชุมชน กลุ่มที่พบว่ามีความเสี่ยงในการเกิดอัคคีภัยเสี่ยงมากจำนวน
 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 4 ความเสี่ยงในการเกิดอัคคีภัยเสี่ยงปานกลางจำนวน 3 หมู่บ้านคิดเป็น
 ร้อยละ 13 และความเสี่ยงในการเกิดอัคคีภัยเสี่ยงต่ำจำนวน 19 หมู่บ้านคิดเป็นร้อยละ 83 โดย
 หมู่บ้านที่มีความเสี่ยงการเกิดอัคคีภัยมากที่สุด เป็นพื้นที่ที่อยู่ใจกลางของอำเภอสันกำแพงซึ่งเป็น
 แหล่งรวมกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สำคัญของอำเภอสันกำแพง ประกอบกับมีการใช้ประโยชน์
 อาคารประเภทพาณิชยกรรมเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุสร พุ่มพวง (2548) ที่
 สรุปว่า พื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดเพลิงไหม้ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ย่านใจกลางของพื้นที่ศึกษา ซึ่ง
 เป็นบริเวณที่มีอาคารแฝดตั้งอยู่หนาแน่น ประกอบกับมีการใช้ประโยชน์อาคารประเภทพาณิช
 ยกรรมเป็นส่วนใหญ่ โดยมีชุมชนแออัดแทรกอยู่บ้าง รวมถึงยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกียรติกุล
 เหลืองวัฒนา (2535) ที่สรุปได้ว่า ส่วนใหญ่อัคคีภัยเกิดจากต้นเหตุการใช้อุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้า
 และเกิดมากับสิ่งปลูกสร้างประเภทตึกแถว นอกจากนี้ยังพบว่าจำนวนอัคคีภัยมีความสัมพันธ์
 ทางบวกกับจำนวนประชากรและสาเหตุการเกิดอัคคีภัยอีกส่วนหนึ่งได้แก่ การประกอบกิจการ
 ต่างๆ ของมนุษย์ซึ่งเป็นการใช้ความร้อนและเชื้อเพลิงตลอดจนอาคารสถานที่ในบริเวณใดที่มี
 ประชากรจำนวนมากจะมีโอกาสสูงในการเกิดอัคคีภัย

การประเมินความเสี่ยงการเกิดอัคคีภัยในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลสันกำแพงในครั้งนี้ ทำ
 ให้ทราบถึงหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลสันกำแพงที่มีความเสี่ยงในการเกิดอัคคีภัย สูง ปานกลาง
 และต่ำ ซึ่งในแต่ละหมู่บ้านประชาชนไม่มีความตระหนักถึงอัคคีภัย โดยเฉพาะหมู่บ้านที่มีความ
 เสี่ยงในการเกิดอัคคีภัยในระดับสูงซึ่งเป็นศูนย์กลางของอำเภอสันกำแพงและเป็นแหล่งรวม
 กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สำคัญของอำเภอสันกำแพง ประกอบกับมีการใช้ประโยชน์อาคารประเภท
 พาณิชยกรรมและโรงงานอุตสาหกรรมเป็นใหญ่ดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ซึ่งถ้าหากเกิดอัคคีภัย
 จะทำให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวงแก่ผู้ประสบภัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิชาติชาย
 บุญลือ (2536) ที่สรุปว่า อัคคีภัยเป็นภัยที่ร้ายแรงที่สุดประการหนึ่งของประชาชนที่อยู่ในเขตเมือง
 เนื่องจากเมื่อเกิดอัคคีภัยขึ้นแล้ว ทำให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวงแก่ผู้ประสบภัย นอกจากนี้
 ควันไฟและกาซพิษที่เกิดจากการเผาไหม้ยังก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตของประชาชนอีกด้วย ซึ่ง
 ความเสียหายโดยตรงจากอัคคีภัยเป็นความเสียหายที่เกิดแก่ชีวิตมนุษย์และทรัพย์สินต่างๆ ซึ่ง
 รวมถึงทรัพย์สินประเภททุน (Capital) ด้วย ความเสียหายโดยตรงจากอัคคีภัยนี้จะมีผลกระทบ
 มากขึ้น หากวัตถุที่ถูกเพลิงไหม้นั้นเป็นวัตถุมูลพิษ อาจทำให้นุคคลที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียงเกิด

อาการเจ็บป่วยซึ่งนอกจากนั้นการจัดสารมีพิษที่ตกค้างจากอัคคีภัย ยังมีผลต่อเนื่องกับสิ่งแวดล้อมอีกด้วย

7.3 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

7.3.1 ทราบถึงกลุ่มระดับความเสี่ยงของแต่ละหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลสันกำแพง โดยนำไปเป็นแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยงอัคคีภัยได้

7.3.2 ทราบถึงศักยภาพในการรับมือของพื้นที่ที่ทำการประเมินความเสี่ยงอัคคีภัย

7.3.3 ใช้เป็นแนวทางในการสร้างความตระหนักถึงอันตรายที่จะเกิดขึ้นหากเกิดอัคคีภัยให้กับประชาชนที่อยู่ในเขตพื้นที่ประเมิน

7.3.4 ใช้เป็นแนวทางให้บุคคล หน่วยงาน หรือเทศบาลตำบลสันกำแพง นำมาบริหารจัดการความเสี่ยงในกรณีเกิดอัคคีภัย

7.4 ข้อเสนอแนะ

การประเมินความเสี่ยงการเกิดอัคคีภัย ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลสันกำแพง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1) ด้านโครงสร้างการบริหารจัดการ ควรให้เทศบาล หรือองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีพื้นที่ใกล้เคียงกันจัดทำบันทึกข้อตกลง (MOU-Memorandum Of Understanding) ว่าด้วยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหรือการประสานงานการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันเมื่อเกิดสาธารณภัย และยังพบว่าชุมชนขาดจิตสำนึกด้านสาธารณภัยตัวอย่างเช่น เครื่องมือ อุปกรณ์ในการป้องกันและระงับอัคคีภัยถูกโจรกรรม ถูกทำลาย ทำให้ต้องสูญเสียงบประมาณในการจัดหาทดแทนเป็นจำนวนมาก ทำให้ปัญหาอัคคีภัยมีมากขึ้น การจัดกระบวนการมีส่วนร่วมในชุมชนอาจเป็นวิธีการแก้ไขปัญหาได้วิธีหนึ่ง การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการประเมินความเสี่ยงอัคคีภัยของชุมชนตนเอง เมื่อพบว่าชุมชนที่ตนเองอาศัยอยู่มีความเสี่ยงอัคคีภัย และคนในชุมชนรับรู้ว่าเครื่องมือ อุปกรณ์ในการป้องกันและระงับอัคคีภัย ที่ทางเทศบาลจัดหามาให้ให้เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่สามารถช่วยลดความเสี่ยงอัคคีภัยลงได้ ผู้นำชุมชน ผู้ปกครอง และสมาชิกในชุมชนจะช่วยเหลือกันดูแล ห้ามปราม ดักเตือน หรือร่วมกันกำหนดมาตรการทางสังคมของชุมชน ซึ่งอาจทำให้ปัญหาดังกล่าวบรรเทาเบาบาง หรือยุติลงได้

2) ด้านบุคลากร ควรมีการเร่งพัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพในการให้บริการ ทั้งการพัฒนาความรู้ และเพิ่มจำนวนบุคลากรให้เพียงพอต่อการให้บริการแก่ผู้ประสบภัย รวมถึงผู้นำชุมชนควรทำความเข้าใจกับอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่

หรือการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และตั้งคณะทำงานเป็นผู้ดำเนินการ โดยให้ผู้เกี่ยวข้องจากหน่วยงานต่างๆ เป็นคณะทำงาน ซึ่งจะสามารถผลักดันให้เกิดการบริหารจัดการอัคคีภัยในเชิงบูรณาการได้ง่ายขึ้น แต่อาจต้องใช้เวลาในการดำเนินการมากขึ้น และขาดกระบวนการมีส่วนร่วมกับภาคประชาชน ดังนั้น ภาคประชาชนในชุมชนจะต้องให้ความร่วมมือในการดำเนินการจึงจะประสบความสำเร็จ

3) ด้านงบประมาณ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดงบประมาณสนับสนุนการอบรมให้ความรู้ในด้านสาเหตุการเกิดอัคคีภัย องค์ประกอบในการเกิดอัคคีภัย การป้องกันและระงับอัคคีภัย การปฏิบัติตัวเมื่อเกิดอัคคีภัย เพื่อให้ทุกหมู่บ้านมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับอัคคีภัย และจัดงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ในการดับเพลิงประจำหมู่บ้าน เช่น เครื่องสูบน้ำแบบหาคาบหาม ถังดับเพลิงและไม้ดับไฟ เป็นต้น

4) ด้านวัสดุอุปกรณ์ ควรให้ผู้นำชุมชนกำหนดจุดที่จะติดตั้งอุปกรณ์ในการป้องกันและระงับอัคคีภัยภายในหมู่บ้าน โดยติดตั้งให้เห็นชัดเจนสามารถหยิบใช้ได้ง่าย และไม่อยู่ในจุดที่เสี่ยงต่อการโจรกรรมหรือถูกทำลาย รวมถึงแนะนำวิธีการใช้และวิธีการดูแลรักษาถังดับเพลิงให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานได้คืออยู่เสมอ

5) จากตารางที่ 4.1 พบว่าสถิติการเกิดอัคคีภัยที่เกิดขึ้นกับที่อยู่อาศัย ปี 2542 – 2552 บ้านสันเหนือ หมู่ 5 ตำบลสันกำแพงมีสถิติการเกิดอัคคีภัยที่เกิดขึ้นกับที่อยู่อาศัยสูงสุด 5 ครั้ง ซึ่งผลจากการประเมินความเสี่ยงในการเกิดอัคคีภัยในเขตเทศบาลตำบลสันกำแพง พบว่าบ้านทรายมูล หมู่ 7 ตำบลทรายมูลมีความเสี่ยงในการเกิดอัคคีภัยสูงสุด ซึ่งถ้าหากเกิดอัคคีภัยและไม่สามารถยับยั้งได้ในเวลารวดเร็วจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวง เนื่องจากบ้านทรายมูล หมู่ 7 เป็นพื้นที่ศูนย์กลางของอำเภอสันกำแพงเป็นแหล่งรวมกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สำคัญทำให้มีประชากรอาศัยอยู่อย่างหนาแน่น และมีการขยายพื้นที่อยู่อาศัย สิ่งปลูกสร้าง อาคารบ้านเรือน อาคารพาณิชย์ และโรงงานอุตสาหกรรม เพิ่มมากขึ้น ดังนั้นจึงควรสร้างความตระหนักให้คนในชุมชนมีการเตรียมความพร้อมและการปฏิบัติตัวเมื่อเกิดอัคคีภัยในพื้นที่ ต่อไป

6) ข้อเสนอแนะในส่วนที่ของผู้ที่สนใจจะนำผลที่ได้จากงานวิจัยครั้งนี้ไปปรับใช้หรือนำไปประเมินความเสี่ยงการเกิดอัคคีภัยในพื้นที่ศึกษาอื่นๆ ผู้วิจัยเห็นควรแนะนำให้เพิ่มเติมการประเมินสิ่งที่มีโอกาสที่เป็นอันตราย โดยการจำแนกอาคารที่พักอาศัย และประเภทของโรงงาน และการใช้ประโยชน์ของที่ดิน ให้ละเอียดเพิ่มมากขึ้น เช่น จำแนกอาคารพักอาศัยเป็นบ้านปูน บ้านครึ่งไม้ครึ่งปูน บ้านเดี่ยว บ้านแฝด อาคารแถว โรงงานทอผ้า และโรงงานผลิตกล่องกระดาษ ที่ดินทำการเกษตร ที่ดินว่างเปล่า ฯลฯ